

Nihayetinde Oda Bir Kızdı

– Yazan Adam · 02 Mayıs 2014

Moralsiz bir güne başlamıştım...
Her sabah işime giderken, bir haz alırdım...
İş yoğunluğu asla beni yıldırmazdı, severek yapardım...
Ekmek kapımdı, oyalanamazdım, sorumsuz olamazdım...

Sabah erkenden kahvaltımı yaparak,
Ayalimle vedalaşırdım...
Günlerden perşembeydi, o gün yoğunluğumuz ise zirvedeydi...

Muhtelif kaza raporları, ihlal haberleri,
Vatandaş şikâyetleri hat safhadaydı...
Geç bir saatte ancak öğle yemeğini yiyebilmişim.

Bir çay söylemişim...
Yeniden iş yoğunluğumla başbaşaydım,
Sabırla evrakları inceliyordum...
Nihayet çayım gelmişti, büyük bir keyifle,
Yudumladım ve yenisini ısmarladım...

Çalışma odamın kapısını,
Sürekli açık bulundurmaya özen gösterirdim...
Gelen misafirlerin daha rahat edeceklerini,
Ve bekleyenlerin olmamasıydı dileğim...

Duyduğum bir sesle, evraklardan başımı kaldırdım,
Kapının orda genç bir bayan...
Buyurun derken, ilk kez beni bu denli çeken,
Bir çekim gücüyle karşılaştım...

Genç bayanın üzerinde ilk gözüme çarpan,
Vişne renginde çizgili bir triko buluz vardı.
Alt kısımda ise mavi kot bir etek süslüyordu.
Genç bayan doğrusu pek çok alımlıydı...

Ziyaretinin sebebi yalnızca bir tanışmak,

Ve yapılan hizmetler hakkında bilgi almakmış...
Genç bayan henüz mastır yapan bir kızmış,
Evliliği düşünmeye şimdilik fırsat bulamamış.

Kültür seviyesi fevkaladeydi,
Onunla konuştuğça içim açılıyordu, çok dinleniyordum...
Dünyadan, Türkiye'nin öznesi İstanbul'dan konuşurken,
O mekânları adeta yaşıyordum...

Onun hiç haberi olmadan, kendi içimden,
Yavaş ve sessizce şunları geçiriyordum...
Ne olurdu bu genç bayanın refakatiyle, o aziz İstanbul'u,
Adaları, gül haneysi,
Beşiktaş'ı, Çamlıca'yı, Üsküdar'ı, Eminönü, galatayı,
Kız kulesi, Fatih, Eyüp'ü,
Sultan Ahmet'i, Ayasofya ve Top kapıyı gezebilseydim.
Tarihi anekdotları Servetifünun diliyle anlatıyordu.

Divan edebiyatının o nezih sayfalarını, o kadar titiz karıştırıyorduk ki,
O devri yaşıyorduk.
Kısa bir zaman içinde, bu genç bayanla dost, arkadaş olduk.
Sanki evvel ahirde ruh ikiziydik.
Fevkalade nezaketli, son derece naif bir edep timsaliydi.

Nevi şahsında bir İstanbul hanımefendisiydi.
Ne kadar büyük bir değerdı.
Harikuladeydi.
Örnek bir şaheserdi.

Fiziki güzelliğini asla ön plana çıkartmıyordu.
Yanakları kızarıyordu.
Konuşurken adeta bir buket sunuyordu.
Meğer ne kadar çok ortak paydalarımız varmış.

İşte sadece bir kız olmasına
Rağmen, tarihi hakikati, edebiyatı, kentlerin sosyolojik dokularını,
İnsan manzumelerini ortak paydalarımız olduğu için sadece paylaşmıştık.
O günden bu güne ortalama on yıl geçti...

İşte sadece bir kız olan bu bayan, gönlümü fethetmişti.
Nerde bulunuyorsa kulakları çınlasın.

Bugün itibariyle her nerede olduğunu bilsem,
Yine paylaşmak adına görüşme talep ederdim.
İnanıyorum ki, onun nesli son derece münevver
Ve erdem sahibi kişiler olacağına inanıyorum.

Gıyabında onu sevgiyle anıyorum, huzur,
Güven ve itminanlık onu asla yalnız bırakmamasını Cenabı Haktan,
Temenni ediyorum ve diliyorum...

Mustafa CİLASUN